

Ringe Bane, uden forsaavidt man kunde komme til et Kjøb af den sydfynske Bane eller til en saadan Ordning, at Driften af begge disse Baner kom under Et. Dette var Udtalelserne i Betænkningen. Nu vil man sige, at det Forslag, som her foreligger, og som gaar ud paa, at Driften kommer paa een Haand, nemlig paa det sydfynske Jernbaneselskabs men det var ikke Udvalgets Mening den Gang, at denne Forandring i Driften skulde foregaa paa den Maade, thi den ærede Ordfører for det daværende Udvalg forklarede det saaledes Sp. 3490, „at der som Følge deraf maatte gaa forud enten Erhvervelse, af Staten af den sydfynske Bane eller ogsaa en Overenskomst, hvorefter Staten overtog Driften af begge Baner.“ Det var Udvalgsflertallets Opfattelse dengang, og det forekommer mig ogsaa, at det ligger i Sagens Natur. Vi kjende det, at Staten overtager Driften af private Baner, saaledes som Tilfældet er med Herning-Silkeborgbanen. (Afbrydelse). Desværre, siger det ærede Medlem her bagved, og jeg beklager ogsaa dette, endstjøndt jeg har min Andel i Finantsudvalgets Forhandlinger i sin Tid, hvorefter dette Arrangement kom istand. Det kan man imidlertid kalde rimeligt, men at lade et privat Selskab overtage Driften af en Statsbane, anser jeg dog for at være overordentlig urimeligt. Naar jeg gaar til at betragte de enkelte Medlemmers Standpunkt overfor denne Sag, Medlemmer, som dengang vare i Udvalget og ligeledes er det nu, kan jeg ikke negte, at den ærede Ordførers Standpunkt jo i en særlig Grad maa overraske, naar han i 1876—77 siger: „Det forekommer mig, at enkelte af de her foreslaaede Baner, navnlig de fynske, have en saa lokal Betydning, at de snarest bør gjøres til kommunale Anliggender.“ Blandt alle de Baner, som dengang vare foreslaaede, nævner den nuværende Ordfører altsaa særlig de fynske som værende af blot lokal Interesse. Den Stilling, som det daværende Mindretal i Udvalget for to Aar siden, hvoriblandt de ærede Medlemmer for Holbæk Amts 2den Valgkreds (S. P. Andersen), Esbjerg (Sviid) og Faaborg (M. Pedersen), som ogsaa ere Medlemmer af det nuværende Udvalg, indtog dengang og nu, maa, jeg kan sige i potenseret Grad, overraske, fordi de nu netop indstille de Baner til Vedtagelse, som de dengang udskjød, og nu udskjød dem, som de dengang anbefalede. De udtalte nemlig i Betænkningen, Side 1148 angaaende Faaborg-Ringebanen, at en saadan kan Mindretallet paa ingen Maade ønske optagen i Loven, saalænge den sydfynske Bane ikke er i Statens Eie. De ærede Medlemmer kunde dengang paa ingen Maade gjøre det, nu have de dog fundet en Maade at gjøre det paa. Hvad angaar den anden Bane, som de have foreslaaet udstemt, nemlig Skive-Slyngørebanelen, gif deres Udtalelser dengang ud paa, at det var en Bane, som der dog var Mening i, den maatte gjøres til

Gjenstand for en ganske anden Overveielse, thi den vilde særlig tilfredsstillende Thisted Amt paa den rette Maade, men derimod ikke den da foreslaaede Struer-Øbdesundbane, thi den var i Grunden urimelig. Saaledes foretrak de dengang Skive-Slyngørebanelen for Struer-Thistedbanen. Nu hører jeg en af deres politiske Venner staa op her idag og sige, at den Sidste dog ikke var mere urimelig end, at de nok kunde give den deres Stemme, og den ærede Ordfører har jo udtalt sig paa samme Maade, men har jo ogsaa selv erkjendt, at det kun var i liden Overensstemmelse med hans øvrige Udtalelser. Hvad Herning-Skjernbanen angaar, udtalte det samme ærede Mindretal netop den Betragtning, jeg her har gjort gjældende, at skulde man komme til en Dverbane i Sjælland, maatte det blive Diagonalbanen Lange-Silkeborg-Ølgod; men den var ikke tilstrækkelig undersøgt, og derfor opstillede man den ikke dengang. Men ogsaa de, der dengang udtalte sig for Samme, have nu forladt den og have sluttet sig til Herning-Skjernbanen, altsaa til Forskættelsen af en Privatbane i en Retning, der ikke har Andet end lokal Betydning. Det forekommer mig nu, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Sprup) gav os Løsningen paa Gaaden; han lagde Fingeren paa nervus rerum, om jeg saa tør kalde det, idet han sagde, at han vilde endogjaa kunne betvemme sig til at stemme for Banen Øbdesund-Thisted, naar han saa var sikker paa, at Loven iøvrigt fik den Sikkerhed, hvori Flertallet indstillede den. Jeg tror ikke, at han havde særlig Interesse for Skjern-Herningbanen, men derimod ganske betydelig Interesse for Faaborg-Ringebanen. Nu har jeg viist, hvor liden Interesse man tidligere har haft for denne Bane, og der maa altsaa være flet et ganske mærkeligt Omslag. Det er ikke Befolkningen, der har foranlediget dette, thi mig bekendt er der ikke fra den paaagjældende Egn, Faaborg-Ringe, kommet nogenformelt Opfordring til at skaffe dem Bane; tværtimod er enhver Opfordring gaaet i anden Retning, nemlig i Retning af at skaffe Faaborg tilligemed Afsens i Forbindelse med Statsbanen. Det er altsaa ikke Egnens Befolkning, der har nogen Interesse i den foreslaaede Bane; men det ærede Medlem sagde jo ogsaa, at der var visse andre Grunde, saaledes som det ogsaa findes antydnet i Betænkningen paa en noget mystisk Maade. Det hedder nemlig i Betænkningen, at der er særlige Omstændigheder, der nedenfor ville blive fremhævede, som særlig anbefale denne Linie; men naar man saa søger efter „disse særlige Omstændigheder“, som skulde føre til at foretrække Faaborg-Ringebanen, har jeg ikke fundet andet Motiv, end at det hedder: „efterat det under den foreløbige Forhandling i Udvalget havde viist sig, at der var overveiende Stemning for at foretrække den i Regjeringsforslaget af 1877 opførte Bane fra Faaborg til Ringe“, saa